

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3105/2024
11.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4626/23 од 20.09.2023. године, у седници одржаној 11.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4626/23 од 20.09.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4626/23 од 20.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 6273/22 од 27.10.2022. године, исправљена решењем од 26.06.2023. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде штете за период од октобра 2014. године, закључно са јулом 2019. године, исплати појединачно наведене месечне износе, са законском затезном каматом са датумима доспећа, до исплате, све ближе опредељено у овом ставу изреке пресуде. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев да се тужена обавезе да тужиоцу на име накнаде штете за период од марта 1999. године, закључно са септембром 2014. године, исплати појединачно наведене месечне износе, са законском затезном каматом са датумима доспећа, до исплате, све ближе опредељено у овом ставу изреке пресуде. Ставом трећим изреке, обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 98.500,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован захтев за исплату законске затезне камате на досуђене трошкове парничног поступка, за период од дана доношења пресуде, до дана извршности.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4626/23 од 20.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и тужене и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом и четвртом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде, тако што је обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 154.820,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате. Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу одредбе члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 72/11... 18/20 и 10/23 - други закон) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2., да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом, применом одредби Устава Републике Србије, Закона о облигационим односима, Закона о социјалној заштити, цитираних у нижестепеним пресудама, делимично је усвојен тужбени захтев, у чињеничноправној ситуацији да право на трајну социјалну помоћ, представља стечено право тужиоца које је утврђено правноснажним решењем од 04.08.1971. године, и која му је исплаћивана до марта 1999. године, када је тужена без оправданог разлога престала да исплаћује, јер тужена није доказала да је код тужиоца настала промена која је од утицаја на коришћење и престанак права, у ком случају би обустава исплате била у складу са законом. О приговору застарелости потраживања, одлучено је правилном применом члана 376. ЗОО.

Врховни суд је оценио да су нижестепени судови према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донели одлуку у складу са правним схватањем који је изражен кроз одлуке Врховног суда и Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Ревизијом тужене оспорава се оцена доказа и утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Стога, по оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, и из тих разлога, донета је одлука као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 21.11.2017. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 468.083,96 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да ревизија тужене није дозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**